

Medlem kaldt for Statsregnskabernes Dronning, saa det Regnskab, der følger med det Finanslovforslag, der foreligger, maa jo blive Statsregnskabernes Konge. Det er værd at lægge Mærke til, paa hvilket Grundlag det er skaffet til Veje. Indtægterne er jo betydeligt mindre end den Gang, vi fik Statsregnskabet af 1919—20. Hvis man kaster et Blik tilbage paa de sidste 5—6 Aar og ser, hvordan Skatterne er gaaet ind, viser det sig, at ogsaa her kan den højtærede Finansminister glæde sig, thi der er en vis Stabilitet i vore Skatteforhold nu frem for den Gang. Jeg har gaaet Skatteindtægterne i disse Aar igennem. I 1919—20 er Skatteindtægten 575 Mill. Kr. I 1920—21 gaar den ned til 543 Mill. Kr., i 1921—22 til 459 Mill. Kr. og i 1922—23 til 398 Mill. Kr. for saa i 1923—24 at gaa op til 401 Mill. Kr. og i 1924—25 til 410 Mill. Kr., alt opgjort efter den gamle Metode, saaledes at altsaa Arveskatten er med. Nu er jeg tilbøjelig til at antage, at selv om maaske Skatteindtægterne vil blive lidt mindre i 1926—27 end i det Aar, Statsregnskabet er aflagt for, vil Skatterne bevæge sig ret stabilt omkring 400 Mill. Kr., heri selvfølgelig stadig indbefattet Arveskatten. Det er den højtærede Finansminister ogsaa gaaet ud fra, idet Skatteindtægterne paa indeværende Aars Finanslov er budgetteret til 391 Mill. Kr. plus Arveskatten, der findes paa § 26, og for 1926—27 til 390½ Mill. Kr. — det giver for begge Aar opimod 400 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister behøver altsaa ikke at have Bekymringer i den Henseende, han vil i hvert Fald ikke møde en saa voldsom Nedgang i Skatteindtægterne, som den forrige Regering mødte.

Ser jeg paa Statsvirksomhederne, viser det sig ogsaa, at de blev overtaget af den forrige Regering med et meget stort Underskud, og Underskuddet vilde endda have været betydeligere end de 39 Mill. Kr., Statsregnskabet viste, hvis hele Dyrtidshjælpen havde været ført op under de forskellige Budgetter. Og Underskuddet blev større, alt efter som Lønningsloven kom til at virke i sit fulde Omfang, og Dyrtiden udviklede sig, saa at vi en Gang har været oppe paa 72 Mill. Kr.s Underkud. De sidste 3 Aar har givet Overskud. I 1922—23 var Overskuddet 2,6 Mill. Kr., i 1923—24 7,6 Mill. Kr. og i 1924—25 6,4 Mill. Kr. — selvfølgelig ogsaa beregnet efter den gamle Opførelsesmaade. Det viser jo, hvilket enormt Fremskridt der er sket paa dette Omraade.

Altsaa, Forholdet er det, at den højt-

ærede Finansminister modtager Statens Finanser saaledes, at der er Balance eller Overskud paa Driften, og Balance, ja, endog Overskud, paa Statsvirksomhederne. Det er derfor et godt Grundlag, han begynder paa. Jeg understreger, hvad Aarsagen har været hertil, ogsaa for at „Social-Demokraten“ kan fortælle sine Læsere i Morgen, at det gode Resultat: det bedste Finanslovforslag, som er forelagt her i Danmark, hviler paa det Grundlag, som Ministeriet Neergaard har skabt. Jeg tvivler ikke om, at „Social-Demokraten“ vil skrive det i Morgen, og saa kommer Sandheden jo frem.

Endvidere sagde den højtærede Finansminister, at han gik ud fra, at Toldindtægterne i indeværende Finansaar vilde gaa noget ned, men det vilde han ikke beklage sig over, thi det stod i Forbindelse med Handelsbalancen, Ja, det kan jeg være enig med Ministeren i, men ligger deri ikke ogsaa en Erkendelse af, at det var rigtigt, at vi fik den Luksusbeskatning, vi fik? Den har jo de to gode Egenskaber, at Luksusforbruget, Indførselen af Luksusgenstande, bliver mindre, medens Staten dog bevarer sine Indtægter. Jeg ser, Ministeren ryster paa Hovedet; jeg har været saa sangvinsk, at jeg har troet, at jeg kunde tage det anførte som en Erkendelse af, at han i Virkeligheden nu billigede dette, men jeg beklager, hvis Ministeren fremdeles fremturer i sin Ugudelighed; dog, det er der jo ikke noget at gøre ved.

Dernæst var der Spiritusskatten. Ministeren gjorde opmærksom paa, at den var ogsaa noget i Nedgang, og Ministeren sagde endvidere, at der for ham ingen Tvivl var om, at denne Nedgang stod i Forbindelse med et mindre Forbrug af Spiritus. Selv om nu en saadan Nedgang finansielt set kan være ubehagelig nok, kan jeg dog kun sige, at ud fra et almindeligt Synspunkt maa man glæde sig over, at Forbruget af denne Vare gaar ned. Jeg glæder mig altsaa ogsaa derover, og herom er jeg saa fuldt ud enig med den højtærede Finansminister. Men da nu den største Glæde her i Verden bestaar i at glæde andre, synes det mig, at Finansministeren og jeg skulde hjælpes ad for at se, om vi ikke kunde være i Stand til at bringe denne Glæde videre. Jeg vil derfor henstille til Finansministeren at overveje, om man ikke skulde gaa tilbage til den Spiritusbeskatning, som vi tidligere har haft, nemlig 20 Kr. pr. l med 100 pCt. Alkoholstyrke, som er blevet sat ned til 15 Kr. pr. l med 100 pCt. Alkoholstyrke. Jeg